

15. junija 1912, štev. 26.581, se je razveljavilo zaprte meje proti Ogrski in Hrvatski. Meje so torej odprte za medsebojni promet za vso govedo, ovce in koze. Mesto Ormož pričakuje vsled tega na ponedeljek dne 1. julija močno obiskani mesečni živinski sejem. Obenem se opozarja tudi na letni živinski sejem v Ormožu, ki se vrši dne 29. julija 1912.

Tresternica pri Mariboru. (Občinske volitve.) Na dan sv. Alojzija smo mi v naši občini imeli volitve. Klerikalci so se tudi tukaj trudili z vsemi močmi, da bi našo občino v svoje krepilje dobili. Napenjali so vse žile, — pa zamaj. Vboga bi pač naša občina postala, če bi ti prerokovalci zmagali! Na jeziku se imenujejo kristjani, na djanju pa ne vidimo nič krščanskega. Zloraba svoje moči, preganjati bližnjega, to je napisano za njih geslo. Naprednjaki smo na celi črti zmagali, do 44 glasov smo dobivali, klerikalci so v nesrečni številki 13 obnemagali. Izvoljeni so sledeči vrli, neodvisni, napredni možje: V III. razredu: Martin Raunjak, Jožef Wiestaler, Anton Kermath, Anton Lepenig, namestniki: Franz Reumer, Anton Walentan. V II. razred: Karl Ramoth, Janez Habith, Josef Skella, Jakob Wratschko, namestniki: Janez Wetschernik, Jožef Kaiser. V I. razredu: Dr. Joh. Schmiderer, dr. Artur Mally, Martin Ramuth, Anton Kramberger, namestniki: Anton Gosnitz, Franz Raunjak. — Na izid te volitve čestitamo in dobra reč je zopet na krmlu. Gospodarili bodoje zanaprej tako dobro, kakor slej. Klerikalni kandidati so z sramoto odšli in sicer Matevž Molc, Janez Cmeretschnig, Jaka Trobentasin Doško, posebno zadnji iz bližnje Kamnice se zelo študiran rajta in ne vemo, če ni se že mislil kot župana na stolu Tresternice — tiskarski učenec mu svetuje, naj zdaj za „raihserot“ ali za „obmana bezirksvertunge“ kandidira — mi neodvisni kmeti ne maramo klerikalce, mi vemo sami občino v najlepšem redu imeti. Tam kjer jo vodijo klerikalci, gre vse rakovo pot in davki se od dne do dne povisavajo. K. i. L.

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Stecken-perd-lilijino-mlečno milo od trdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod. 229

Gospodarsko delo.

Zveza kmetijskih zadrug na Štajerskem (Verband der landwirtschaftlichen Genossenschaften in Steiermark) imela je te dni v Gradcu svoj 12. zvezni zbor. Predsedoval je deželni glavar grof Attems.

Zanimivo je bilo poročilo o delovanju zveze l. 1. 1911, kateremu posnemamo sledeče važnejše številke: Zveza šteje na Zgornjem Štajerskem 75, na Srednjem Štajerskem 176 in na Spodnjem Štajerskem 30 posojilnih društev po sistemu Raiffeisen s skupno 34.625 člani; nadalje je še v zvezi blagajna kmetskega društva (Bauernvereinskasse)

in agrarna banka v Gradcu s skupno 6.452 člani, nadalje 72 kmetijskih zadrug z 6.761 člani, potem 7 kmetijskih društev z 1.151 člani; poleg tega so tudi še člani sledeče večje korporacije: c. k. kmetijska družba za Štajersko, zveza zadrug za pingavsko živinorejo, zveza zadrug za mariahofersko živinorejo, ista za rejo gorskih šekov in za murbojensko živinorejo itd. V preteklem letu je zvezi 13 novih korporacij pristopilo in jih šteje zdaj 367.

Vložno stanje v denarnem prometu zveze znaša 8.258.646 K, stanje kredita pa 5.603.803 krone. V prometu blaga se je pokazal zlasti pri vinu prav lep napredek. Vina je zveza v lanskem letu zopet za 1.127 hektolitrov več kupila in razpečala. Mesto za vnovčevanje živine je vplivalo jako dobro na živinske cene in je imelo prometa za 59.290 K.

Zveza je izvršila v preteklem letu 418 revizij. O posameznih zadrugah bi bilo sledeče poročati: Blagajniški izdatki in dohodki 292 raiffeisenovk so znašali 54.060.395 K. Pri blagajni kmetskega društva zvišalo se je stanje vlog na 22.835.987 K. Čisti dobiček je znašal 75.089 K in je za 11.146 K višji kakor v preteklem letu. Denarni promet znašal je leta 1911 skupno 29.944.282 K. Pri štajerski agrarni banki znašal je čisti dobiček 8.822 K; od tega se je več kot 50% oddalo v rezervni sklad. Deležem se je dovolilo zopet 6% dividende.

Zanimivo je tudi poročilo o delovanju kmetijskih zadrug, zlasti mlekarov. Mlekarska zadruga v Hočah n. p. imela je 254 članov in je porabila 1.149.000 litrov mleka. Od kletarskih zadrug omenimo: kletarsko društvo v Ormožu, kletarsko zadrugo v Mariboru, vinogradniško zadrugo v Ptuj in kletarsko zadrugo v St. Ilju slov. gor. Zadruga za bikorejo imamo na Spodnjem Štajerskem 72. Živinorejskih zadrug je skupaj 24 z 4.653 člani, konjerskih pa 12 z 438 člani. Nadalje imamo trsne zadruge v Ljutomerju, Zetalih, sv. Lovrencu slov. gor. in sv. Bolfenku pri Središču. Od društev naj omenimo še kontrolno društvo za mleko v Mariboru, kmetijsko društvo v Ptuj in kmetijsko društvo v Rotweinu.

To je pametno in koristno gospodarsko delo! . . .

Novice.

Grozovite morilke. Na Ruskem so prišli na sled grozovitemu zločinu, ki pač presega vse, kar se je podobnega zgodilo. V vasi Kurdina v ruskem gubernementu Novaja Ladoga je živel na svojem posestvu kmetica Olga Ivanovna Tamarin s svojo mlado hčerko Olgo. Prav dostikrat so prišli na to posestvo tudi mladi možje in mladeniči, ki so pa vedno izginili. Znano je bilo, da se hoče kmetica omožiti in da išče tudi za svojo hčerko moža. Ker je imela lepo posestvo in se je domnevalo, da ima tudi precej premoženja, bi se marsikdo rad tja priženil. Ali ker so dotični ženini vedno brez sledu izginili, pričelo se je polagoma sumničati, da jih kmetica na kakšni način umori in za njih denar oropa.

To sumničenje je postalo temvečje, ko mnogokrat v bližini vasi Kurdino mrliči ki so nosili znake umora na sebi. Vsak teden našli so zopet enega tacega mrliča in spodnji del obraza mu je bil izrezan, da nikdo mrtveca ni mogel spoznati. Kmetica vendar dognala, da je to mrlič od trgovca Abdula Haligulin, ki je pri vasi Tamarin prenočil. Tajni policist Vasiljev zločinu razkrinkati. Preoblekel se je v in šel na posestvo Tamarin. Komaj se Tamarin in njena hčerka Olga beračnili, ko sta že proti nje skočili, da jo Hitler je preoblečeni Vasiljev pobegnil. Vasiljev pa je srečal na cesti oddelek s katerim je prišel takoj nazaj. Kmalu je vrgla za njim še sekuro, katere se je v leseno steno gospodarskega poslopja. Vasiljev pa je srečal na cesti oddelek s katerim je prišel takoj nazaj. Kmalu je vrgla za njim še sekuro, katere se je v leseno steno gospodarskega poslopja. Vasiljev pa je srečal na cesti oddelek s katerim je prišel takoj nazaj. Kmalu je vrgla za njim še sekuro, katere se je v leseno steno gospodarskega poslopja. Vasiljev pa je srečal na cesti oddelek s katerim je prišel takoj nazaj. Kmalu je vrgla za njim še sekuro, katere se je v leseno steno gospodarskega poslopja.

Ogrski vinski izvoz. Glasom uradnih je ogrska v prvih štirih mesecih tega leta zila vina v sodih za skupno 491.637 centov. Vrednost tega vina je znašala milijonev kron. Z ozirom na isti čas leta je bil izvoz vina letos za 209,9 centov v vrednosti skoraj 11½ milijonov večji. Uvozilo pa se je v Ogrsko v leto 46.274 met. centov vina v vrednosti milijonev kron.

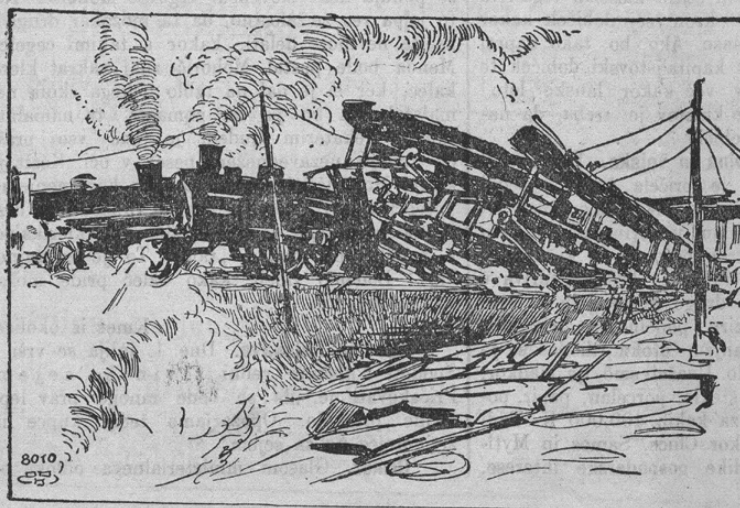
Smrt morilca. Poročali smo svoj čas o grozovitih zločinih, ki so jih uganjali v Čestohanu. Glavni vodja je bil mnenj, ki je celo lastnega bratranca zaradi žene umoril. Macoch je bil na večletno sojen. Zdaj pa poročajo, da se je v ječi pil. Neki strežnik mu je priskrbel steno je Macoch v kósilo pomešal. Kmalu bil morilec mrtev.

Zganjeptje na Ruskem se je grozovilo in postaja vedno večja nevarnost nobenega mesta in nobene vasi ni, ki bili ljudje zapisani vragu žganja. Največ pijančuje v Sibiriji. Tam pijejo možje, matere, hčerke, dečki in otroci; celo daj se daje žganje, češ da potem „bolje“ pijanosti pa se izvršuje najgrša in najnejša dejanja. V vasi Anissimovskoje pri se je n. p. to-le zgodilo: Tu je stanovska družina, obstoječa iz matere, njenih in sinove žene. Ob priliki neke veselo povabilo mnogo gostov, kakor je to že ko so bili vsi že pijani kot muhe, so se pretepavali. Gospodinjino se je vrglo in za njo duri zaklenilo. Pijana baba pa cala par pomočnikov, obdala hišo s slam zažgala. Ob tej priložnosti je pogorelo slopij in tudi 8 oseb je našlo v ogorčni smrt.

Bosanskih češpelj letos ne bode roča se namreč, da bode letos žetev Bozni jako slaba, ja še celo slabša kakor leto, ko je bila tudi hudo žalostna. Vse se bode k večjem 40 vagonov prihran je razmeroma jako malo. Mraz, toča so češpljino cvetje uničili. Tako pri bosanskih češpelj torej letos ne bode

Iz Spodnje-Stajerskega

Profesor Kolarič v Ptuj je hudo mker smo zadnjič malo oistro z njegov kovanjem obračunali. V „Straži“ se profesorja opira, češ da ni in ni bil dopolniti. Vernjemo, da je profesorja Kolarič ako se ga javno imenuje v eni sapi s lim listom kakor je „Straža.“ Ali — profesorju v zadnjem času zgodilo, zakrivil. Beseda velja: „Wärst nit

Die Eisenbahnkatastrophe in Schweden.
Die Trümmer des D-Zuges.

Pri tej velikanski nesreči prišlo je tudi mnogo oseb ob življenje

Velika železniška nesreča.

Zopet se je zgodila grozovita železniška nesreča, to pot na Švedskem. Na kolodvoru v Malmstättu prišel je namreč kontinentalni D-vlak na napačno progo. Vsled tega je zadel v polni vožnji v bližini postaje Linköping v tovorni vlak. Prvi trije vozovi osebnega vlaka so bili popolnoma razbiti, eden vozov se je vnel in je kmalu v velikih plamenih gorel. Naša slika kaže razbite vozove, kakor jih je bilo opaziti na lici mesta.

Profesor Kolarič se je vmešal popolnoma po nepotrebnem v našo polemiko s „Stražo.“ Profesor Kolarič je pričel takoj psovati, kakor znajo ravno le dopisniki klerikalnih listov psovati. Profesor Kolarič se je pri tem tako nerodno vedel, da je moral vsakdo videti, da je „Stražinega“ dopisnika smatrati. To je konstatirali tudi drugi slovenski listi, ki nam niso prijazni. In profesor Kolarič se prav posebej moti, ako se zanaša na našo dobrosrčnost in lahkovernost. Toliko za danes. O celi zadevi bomo pa bržkone še govorili.

Denuncijantstvo nam očita predrzni listič političnih popov, ki izhaja pod imenom „Straža“ in namotuje slovenske javnosti v Mariboru. Torej smo denuncijanti, — zakaj? Ker smo pokorili malo brezobzirno enega teh političnih duhovnikov v Ptuj. Ja prijatelji pri „Straži“, ali imate sploh le pojem, kaj je denuncijant? Ako ni hoteli denuncirati, imeli bi prav veliko gladi, zlasti v Ptuj in zlasti pri mestni ptujski duhovščini. Ali vse to gradivo imamo lepo stranjeno za čase potrebe. Dottičnega ptujkega gospoda pa nismo denuncirali, temveč ožigalsi smo javno tiste nepravilnosti, tisto prvaško nezameno hujskarijo, ki se istotako javno dogaja. To bomo pa i zanaprej storili, pa če se govorijo gospodje v strahu za masne službe med Nemci tudi na glavo postavijo. Duhovnik naj stori svojo dolžnost in naj pusti politiko pri miru; potem ga bomo tudi mi pri miru pustili. Kadar pa bode duhovnik, ki ima še vsa leta od nemškega kruha polna, hujskal in zamerjal svoje nemške dobrotnike, takrat mu bomo vedno na prste stopili. Capito? V ostalem pa naj gospodje okoli „Straže“ le pregledajo predale svojega in drugih slovensko-klerikalnih listov. Nikjer ni toliko psovk, laži, obrekovanja, toliko zavijanja in toliko podlih denuncij, kakor ravno v klerikalnem časopisju, katerega pišejo vendar pridigarji krščanske ljubezni. Imetajte, Liguorijanci, pred svojim pragom!

Ptujske mestne stražnike napadajo prvaški prav radi. Sicer je stara pesem, da so največji lumpi tudi največji sovražniki policije, medtem ko jo dostojni ljudje spoštujejo in ji ne delajo težav v težki njeni službi. Zadnja „Straža“ n. p. zaletava v g. stražmojstra Zentricha, ki da se zadnjič enkrat ponoči ni izognil „večji družbi dam.“ Svar je bila pa, kakor smo poročevali, sledeča: Znani šribarček farške pošte v Ptuj Drago Klenovšek je šel z dr. Fermejevim šribarjem Kristofom in z nekate-

rimi drugimi fantiči ter deklinami od ene tistih zlogasnih veselice v „narodnem domu.“ Fantek Drago je hotel deklinam pokazati svojo korajžo in se je postavil nalašč pred mimo idočega g. stražmojstra, češ da se mu mora ta izogniti. To se seveda ni zgodilo, kajti stražniki niso zato tukaj, da bi se z njimi vsak za ušesmi mokri pobič žogal. Treba bode temu fantku enkrat nšesa naviti, da se bode znal dostojno obnašati, pa čeprav je v družbi tistih „dam“, ki hodijo na farške „teatre.“ Pa — pika!

Znani Versi v sv. Urbanu je bil torej pred mariborsko sodnijo oproščen. Kakor znano, je svoj čas izvršil ptujski okrajni zastop revizije občinskega gospodarstva v sv. Urbanu. Takrat se je opazilo, da Versi ne zna razločevati svojega od tujega in da je manjkalo 400 kron občinskega denarja. Naročilo se je temu čudnemu poštenjaku, da naj denar povrne. Ali mož je mislil, da je s tem vse končano in je tako naprej „gospodaril“, kakor popreje. Pri ponovni reviziji se je namreč pokazalo, da manjka že 800 kron denarja. Zdaj se je proti Versiču tožbo vložilo. Mož je pa medtem vendar prizadelo škodo poravnal in, ker je precej bogat, se je smatralo to le za nemarnost, kar bi se smatralo pri revežu za tatvino. Na tej podlagi je bil Versi oproščen. Seveda s tem ni dokazano, da je ta klerikalna korifeja bogov kako poštena. Versi je človek, ki „meša tuji denar s svojim“, ki torej ne spada v nobeno javno službo. Klerikalna stranka pa je na tega svojega agitatorja lahko ponosna.

Hrastniški narodnjaki so se že od nekdaj odlikovali kot grdi pretepači in suroveži. Ni čuda, saj so bili njih voditelji zloglasni „Roševi pobje“, katerih vedenje je bilo vedno primerno žganjarjem. Zadnjič enkrat šel je v Hrastniku delavec kemične fabrike Franc Komlanz proti kolodvoru. Imel je pripet znak nemškega „Schulvereina.“ Komlanz je srečal v isti fabriki nastavljenega sodelavca Ernesta Pevca, kateri je zagrižen prvaški hujškač in rogovilež. Ko je Pevc nemški znak zagledal, mu je zdivjala narodnjakarska kri; šel je in odtrgal Komlanzu znak. To se ta seveda ni pustil dopasti in vrigel je Pevca vsled tega v stran. Pevc pa je pograbil nož in ga zasadel Komlanzu dvakrat v vrat ter ga s tem težko ranil. To so posledice Roševske vzgoje v Hrastniku. Nemški kruh jedó ti narodnjaški pretepači prav radi, a drugače širijo svojo „slovensko kulturo“ z nožem in polenom. Sramota za vse tiste, ki se danes še narodnjakom v Hrastniku prištevajo!

Napredna zmaga. Poroča se nam iz Zgornje Pultskave, da so se tam pretekli teden občinske volitve vršile, pri katerih so naši napredni somišljeniki na celi črti zmagali. Prvaški nasprotniki so se sicer grozovito prizadevali, da bi napredni občinski zastop razbili; ali vse zaman! Zmagali smo z 3/4 večino! O teh zanimivih volitvah bomo prinesli še daljše poročilo. Že danes pa čestitamo vrlim naprednim volilcem prav iz srca za krasno zmago!

Tepež. V Spodnji Pohanki se je steplo 8 fantov. Zbijali so s poleni, sekirami, vilami in nožmi drug po drugem. Vsi so ranjeni. Smrti nevarno ranjen pa je obležal le Maks Kožar.

Mrtvega najdi so pri Dobrni posestnika Martina Verhovnik iz sv. Judoka. Popival je prejšnji dan in našel potem na travniku smrt.

Vol poginil je posestniku Kovaču iz sv. Judoka, ko ga je ravno k mesarju gnal.

Dva učenca utonila. V Mariboru sta se kopala učenca Jožef Vogrinec in Jožef Augustin pri železniškem mostu v Dravi. Voda ju je prijel in odnesla, tako da sta oba nesrečna dečka utonila. Mrliča še niso našli. Oblast je že davno prepovedala kopanje v odprti Dravi.

Smrt vojaka. Pri ogledu žrebecv v celjski okolici udaril je neki žrebec vojaka J. Ambrosi tako nesrečno po glavi, da se je vojak nezavesten na tla zgrudil in je potem v bolnišnici umrl.

Brezsrčni sin. Jako bogati posestnik Anton Čehovin v okolici Laškega trga je pustil iz skuposti lastnega očeta grozno trpeti. Orožnik je našel starčka v mrčesju in umazanosti, suhega do kosti, na segnitom „štrozaku“ ležati. Čehovin se bode imel pred sodnijo zagovarjati.

Brata s kamenjem pretepel in težko ranil je v Prekopu pri Vranskem posestnikov sin Janez Turnšek, ki je moral zaradi svoje surovosti od hiše in se zaradi tega na vse sorodnike hudo jezi.

V pijanosti padel je posdstnik Miha Mak v Šaleku pri Šostanju v cestni jarek. Ni mogel več vstati in je vsled tega v jarku utonil.

Zaprl so Blaža Vertnik iz Čermožiš, ker je vsled družinskih sporov grozil s požigom in umorom in baje tudi že požig poskusil.

Ogenj. Na Bregu pri Ptuj je pričelo v svinjaku posestnika Urha goreti. K sreči so ljudje ogenj takoj zadušili, tako da gasilci, ki so pod vodstvom zugsführerja Reisinger takoj na lice mesta došli, niso imeli ničesar več opraviti.

Poizkušeni umor. Zakonska Lešnik v sv. Miklavžu pri Mariboru živita vsled močeve pijanosti že dalje časa v nemiru. Vsled tega je moral žena od moža pobegniti. Oče žene Logarič je otroka v Pobrežu kmetskemu posestniku dal. Lešnik se je prišel potem k Logariču prepriati. Naposled je potegnil revolver in je 5 krat ustrelil, brez da bi Logariča zadel. Ta pa je v silobranu in smrtni nevarnosti iz puške ustrelil in je Lešnika lahko ranil. Žalostne družinske razmere!

Zadužil se je na koščeku mesa pri večerji posestnik Anton Vodovnik v Ločah pri Vranskem.

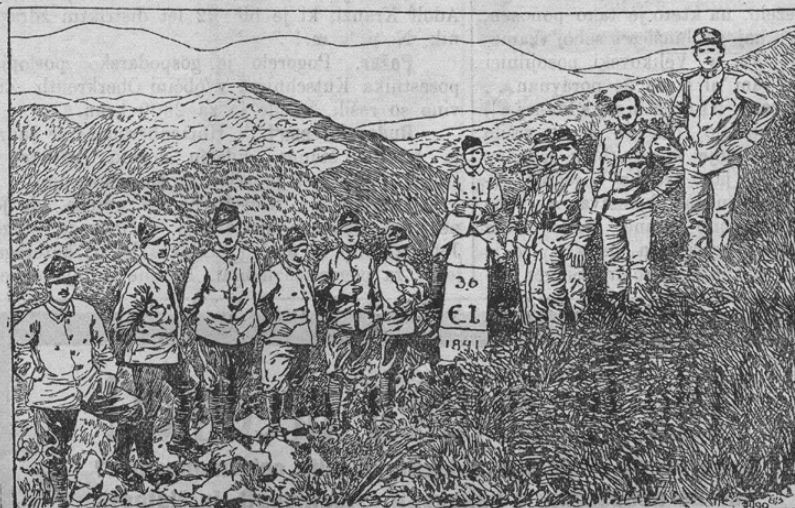
Ponesrečil je v rudniku pri Velenju rudar Juri Germ. Težko ranjenega so v bolnišnico odpeljali.

Kolo ukradel je neki tat trgovcu Gottlich v Mariboru. Trгоvec je tata zasledoval in ga na Teznu vjel, ko je ravno hotel 200 K vredno kolo za 80 K prodati. Tat je še pobegnil, a kolesa ni mogel več seboj vzeti.

Mirno lahko spite!

Če ste namočili perilo čez noč s pralnim izvlečkom „Ženska hvala“, izloči se vsa nesnaga sama od sebe, brzo in temeljito. Hitro in lahko se opere perilo potem z milom „Schicht“ znamenka „Jelen“, da postane bleščeče belo, kajti pralni izvleček „Ženska hvala“ in milo „Schicht“ belita perilo kakor solnce.

Ein interessantes Bild: Alpinis und Kaiserjäger an der österreichisch-italienischen Grenze.

ke („Alpini“), to 'pot seveda v dobrem sporazumu in v bratovski slogi. Ta sporazum se zna seveda vsak trenutek spremeniti v najhujše sovražstvo. Treba je le še

par političnih spletk in močje, ki jih vidimo na naši sliki prijazno stati, bodejo drug na drugega streljali!

Od naše meje.

Danes prinašamo zanimivo sliko od avstrijsko-italijanske meje. Kakor znano, razmerje med obmejnim vojaki obeh držav ni posebno dobro. Staro sovražstvo med Avstrijci in Italijani živi vedno naprej in zadnji politični dogodki so v tem oziru razmerje še poslabšali. Naša slika kaže vsled tega redki slučaj. Okoli obmejnega kamena vidimo na eni strani avstrijske vojake

(„Kaiserjäger“), na drugi pa italijane, ki jih vidimo na naši sliki prijazno stati, bodejo drug na drugega streljali!

Pazite na deco! V Mariboru je 11 letni Ferdinand Kreft z biciklom tako neprevidno vozil, da je prišel pod neki voz; kolo mu je zlomilo desno nogo.

Automobil je srečal pri Sevnici voz posestnika Ribiča iz Brezja, na katerem je sedela poleg posestnika tudi krčmarica Zemljak. Konj se je splašil in prevrnil voz. Ribič in Zemljak sta oba težko ranjena.

Zaradi deklet so se v Zabukovju pri Celju sprli delavci in kmetski fantje. Ponoči sta delavca Kostomaj in Pokelšek počakala s poleni fanta Ambroža in Starovaršnika ter ju na tla pobila. Fanta sta težko ranjena, pobijalca pa že sedita.

Najdlo se je v Ptuj na cesti med gostilno Wratschko in žganjetočom Hutter okroglo 8 kg koruzne in pšenične moke v 2 vrečah. Kdor je zgubil, naj se pri mestni policiji zglesi.

Iz Koroškega.

Sv. Marjeta v Rožu. (Nas gospod fajmošter.) Piše se nam: Pane Hraba se ponekrščansko jezi v slednji številki „Š-Mira“ nad „Štajercem“ in njegovim tukajšnjim poročiteljem. Seveda je vse zlagano, kar v „Štajercu“ stoji. Strašno peče gospoda to, da se dopisnik „Štajercev“ ni poprej „meldal.“ Sicer še nismo doživeli, da bi se razne spake „Š-Mirovih“ dopisnov, katerim ničesar ni sveto in ki vsakega drugače mislečega oblivajo z svojo gnojnico, še kdaj pri nas zgledali, a to je druga stvar. Farska cunja izhaja celo v Ljubljani, da jih ni mogoče tožiti in da brez kazni obirajo poštene ljudi. Mi naj pretrpimo vse nesramnosti, clerikalnim prvakom pa še resnice ne bi smeli povedati. . . . Pane Hraba se jezi tudi nad tem, da mu ni mogoče najti tega grešnika, čeravno pemske kljuni drugod vse obvhajajo, ker so dosti zaviti. Hvala Bogu se je ta čas pri sodnji dokazalo, kdo laže, jeli „Štajerc“ ali poročitelj „Š-Mira.“ Zavoljo premeščenja na manjšo sono faro se ne bomo kregali, saj je znano po celi Koroški, zakaj da je „Karol ta lepi“ Djekše zapustil. Zbok tega gvišno ne, ker „pemi radi po svetu rajžajo!“ Gospod Schelander, o katerem se Hraba v „Š-Miru“ hvali, da ga je tožil radi „bandro“ iz Djekše, je bil tudi pri sodnji popolnoma oproščen ter Hraba mora vse stroške plačati. Vrh tega je pa bil gosp. župnik radi žaljenja časti po nasprotni tožbi Schelandra na 100 kron globe obsojen. Pri razpravi je trdil Hraba na sodnikovo vprašanje, da je samo enkrat popred kaznovan. Menda se je pri tem strašno barsal, kajti kazni ima že celo vrsto in v kratkem bo „ducat“ dopoljen. Kdo onda laže, pane Karol? Iz požarne brambe nihče ni izfrčal, kajti prostovoljno so pristopili omenjeni udje, prostovoljno so bili izvoljeni in prostovoljno smejo častno službo odkloniti. Hrabo pa nihče ni priklical in izvolil iz tukajšnjih prebivalcev, ampak sam se je izbral (kakor trdi v „Š-Miru“) nas reveže, da bi nas komandiral, kakor nekdanj Djekšane. Tisti časi pa so že davno minuli, v kterih so nas tuji gospodje tlačili in martrali. Če je radi tega Karol „ta lepi“ iz Češkega priromal, da bi nas Korošce kujoniral in se mastil na naših domačijah, naj le vzame „pinkle af pukele“ in gre v svojo povidel-deželo, na ktero je tako ponosen, za „reisemarsala“ naj pa Janšica s seboj vzame; morda poprej dobista v Velikovski posojilnici kak „voršus“, če tam ni strop že poravnal. . . .

Škofice ob jezeru. (Grdo hujskanje!) Piše se nam: V nedeljo, dne 16. t. m. vršilo se je tukaj blagoslovljenje šprice (brez žegnane vode). Udeležilo se je jako veliko sosednih gasilnih društev in odličnega občinstva iz Vrbe ter okolice. Vreme je bilo krasno. Da se vsem ljudem in vsakemu prepričanju ustreže, se je splošno znanega nemirneža fajmoštra Singer na-

prosilo, naj blagovoli blagoslovljenje prevzeti, kar je ta farizejec tudi obljubil. A ko je ta hujška izvedel, da pridejo vrbski nemški pevci, ki so bili seveda povabljeni, ter da bodoje bržkone krasno pesem „Das ist der Tag des Herrn“ zapeli, je fajmoštru kri zavrela. Prišel je načelniku komiteja g. Ogertschnig očitati, kako zamore ta nemške pevce vabiti, češ da bi nemško petje prebivalstvo razburilo, katerega je baje v Škoficah 99% slovenskega. Oj ti ovčja nedolžnost ti! Ja zakaj so pri petju nemške pesmi vsi navzoči, Slovenci in Nemci ploskali? Kje je tu razburjenje? . . . Gospod fajmošter! Vi ste dopoldne raz prižnice blagoslovljenje šprice in popoldanski blagoslov napovedali in niste niti enega ne drugega storili. Snedli ste svojo duhovniško besedo! Ali ni to nekrščansko sovražstvo? Namesto da bi pridigovali medsebojno ljubezen, širite le preprič! Vi, g. fajmošter, lahko ostanite slovenski fanatik, dokler hočete. Ali naše požarne brambe, tega človekoljubnega zavoda, ne bodete razbili, kakor so kranjski p. j. jatelji Srbov razbijali po Ljubljani šipe na nemških hišah. Zato pa kličemo vrlim gasilcem: Ne vstrašite se nikogar in delajte naprej za blagor ljudstva! Proč s poneumovalnimi hujškami!

Galicija. Piše se nam: Žalostno so peli zvonovi dne 22. junija, ko smo pokopali ostanke rajnega Lukas Tascheka p. d. Furvanovega očeta v Abrijah. Dolgo časa je mož že bolehal — žal svojega zdravja ni več mogel doseči. Kako priljubljen je bil rajni, pokazal je njegov pogreb. Velika množica žalujočih ga je spremljala k zadnem počitku. Posebno ganljivo je bilo videti, ko je prišlo tudi gasilno društvo (Feuerwehr) pod vodstvom svojega načelnika, da skaže rajnemu zadnjo čast, ker rajni je bil dolga leta ud tukajšnjega „Feuerwehra“ in sploh mož naprednega mišljenja. Naj v miru počiva!

Galicija na Koroškem. Piše se nam: Dne 8. junija okoli osmih zjutraj je nastal ogenj pri Fingerlnu in Blati pod Galiciji. V kratkem času je bila hiša, škedenj in hlev v plamenu; ker so bila poslopja lesena, ni bilo mogoče kaj rešiti. Bliznje hiše Höri in Putschnig, sploh cela vas je bila v veliki nevarnosti. Pa vrlému gasilnemu društvu iz Galicije, ki je hitro prišlo na pomoč, se je posrečilo, da so se obvarovale sosedne hiše, ki so le 10 m oddaljene in so se tudi že bile prižgale. Odpravili so toraj gasilci posestnikom velike škodo. Za njih trud in res pridno delo zaslužijo srčno hvalo! Tukaj se je zopet videlo, kaj je „Feuerwehr“ vreden. Pa gotovi ljudje korist, ki ga to društvu napravi, še zmeraj ne spoznajo. Želeti bi bilo, da bi se ljudje, posebno pa posestniki naše občine za njo bolj zanimivali in jo tudi podpirali!

V Unter-Drauburgu bili so v občinsko pristojništvo sledeči gospodje izvoljeni: direktor L. Voglar za župana, gozdni mojster Rudolf Kalcher za prvega občinskega svetovalca, posestnik Rudolf Domaingo za drugega in usnjarski mojster Kajetan Wolf za tretjega občinskega svetovalca. Čestitamo vrlim naprednim izvoljencem!

Rop. Zapri so pri Grafensteinu peka Jožefa Glančnika, katerega zasleduje sodnija zaradi rop in drugih zločinov.

Umrli je v Paternonu velezasluženi dr. Adolf Kranzl, ki je bil 22 let dištriktni zdravnik. N. p. v m.!

Požar. Pogorelo je gospodarsko poslopje posestnika Kutschnig-a v občini Oberkreuth. Zivino so rešili. Škode je za 2600 kron.

Rudarska smrt. V Hüttenbergu se je zadržala železna stanga rudarju Jožefu Leitner v truplo. Nesrečnež je vsled grozne rane umrl.

Tatvina. Iz Kötschacha se poroča, da je neki tat vlomil v stanovanje občinskega sluga Johana Filip in mu ukradel ves denar, katerega je ta za pogorelece nabral. Tatvine sumijo neke-

ga že večkrat predkaznovanega Rudolfa. Ko so ga zaprli, našli so pri njem še 5 denarja.

Vlomil je neznani tat v Schwaigergersko uto pri občini Thörl-Maglern in mnogo predmetov ter jedil.

Ogoljufal je neznanec čevljarja Schöbnerja v občini Goisern za 5 parov „goiserer“ vnosti 250 kron.

Sodniji naznanili se krčmarico Rozo v Trbižu, kjer je svojo vbogo 78 letno grozno trpinčila io do smrti mučila.

Zapri so v Lavamündu delavca Krobot; sumničijo ga tatvine. Krobot se ravno na Nemško odpeljal.

Zopet veliki požar. 24. t. m. pričelo ret v nekem gospodarskem poslopu v Federan pri Beljaku. Ogenj se je na sosedna poslopja razširil in je 9 hiš v spodarskih poslopih vpepelil. Žalibog je v plamenih tudi 72 letni vžitkar Luka Ras svoje življenje. Starčka je požar v spani senetil in se ni mogel več rešiti; pozneje našli kot mrljca. Neki drugi človek se s težkimi opekljinami iz ognja rešil. Pogor tudi 8 svinj in 3000 centov mrve. Celu požarnih bramb je hitro dospela in z delom pričela; na ta način se je vsaj vas rešilo. Ogenj je nastal bržkone vled vidnosti.

Vlomil je neki tat pri posestniku Maier na Steinbergu in ukradel srebrne obleke za 43 kron.

Z nožem sunil je v Vordergumitsch Paul Goseb tovariša F. Lukasa in ga nevarno raul. Goseb pravi, da je ravnal branu; orožniki so ga odgnali v zapor.

Pobegnil je mesarski pomočnik Glück. Preje je osleparil svojega gospoda okroglo 370 kron, vzal njegovo kolo in njim odpeljal.

Ukradel je neznani tat neki ženski ljaku denarnico z 800 K vsebine.

Po obsodbi umrl. Pri sodnji v Beljaku je neki Šmolinger zaradi postopanja ob V zaporu ga je zadel srčna kap in je kmal umrl.

Zapri so v Milstattu hlapca Frid. ker je izvršil grdi zločin nad neko šolarico.

Mrtvega so našli posestnika Jakoba S. iz Kollniza. Baje ga je na cesti zadela Pokojnik zapuška vdovo in dva nepreskni otroka.

Zapri so v Beljaku delavca Petra M. kjer je nekega trgovca za dva kolesa oš. **Ribe kradla** sta iz bajerja klostra Paula fanta Alojz Unterkircher in Andrej Šla bosta zato pod ključ.

Med „puferje“ prišel je z roko delan han Serčnik v Galiciji. Zmuckalo mu je popolnoma.

Vlak povozil je na kolodvoru v Wölfszidarjevo soprogo Marijo Kos. Z zlomljenim nikom in drugimi težkimi poškodbami potegnili izpod koles.

Nekatera važna vinograd opravila po cvetju.

Po cvetju naj bo naša briga pospešiti razvoj in tistih mladik, ki so za drugoletno rez potrebne je mogoče na ta način, da preskrbimo zraku in dovoljen dostop in da preprečimo branitev nepotrskih delov. Sicer smo že v ta namen pred opeli t. j. odstranili nepotrebne mladike, vendar s tem še dosegli vsega, marveč je treba tudi prikrajšati nekatere ostale mladike in zalistnike, ne le ojačijo za prihodnjo rez namenjene mladike očesa, ampak da se tudi jagodje bolj debeli in zori. Po vplevanju ostale mladike poganjajo že med cvetjem zalistnike in če pustimo te neovirane gre to le na račun onih očes, ki imajo dati pri leto mladje in grozdje. Rodovitnost trsa je tam

Milo je zaupen predmet!

Kako to, da obvladajo Schichtova mila celo monarhijo? Ker so nedosežna v kakovosti, štedljivosti in čistosti.

